

DEN LILLA BAMSE

Liam kunne ikke lide sin julegave.

Kimberley Warner

(baseret på en virkelig hændelse)

Julemorgen vågnede Liam ekstra tidligt. Han sneg sig ind i stuen med sine to yngre søstre, Holly og Sarah. Der hang en række af syv hjemmelavede julesokker. Nogle var små og brede. Nogle var lange og tynde. Og nogle var så gamle, at farven på dem var falmet. Men det vigtigste for Liam var, at hver julesok var fyldt med lækre søde sager. Liam greb sin julesok og vendte den på hovedet. Han rynkede panden. Der var en slikstang, en appelsin og kun en håndfuld slik.

»Er det *det hele*?« spurgte han.

Holly og Sarah rynkede også på panden. Så smilede Liam. Måske betød det, at hans gave ville være rigtig god! Han håbede, at det var det nye videospil, alle hans venner spillede.

Men da Liam endelig åbnede sin gave, voksede hans skuffelse kun. Hans gave var en lilla bamse. Den var håndlavet med sorte knapøjne og et lille syet smil.

»Glædelig jul, Liam,« sagde mor med et stort smil.

Liam smilede ikke. Det var ikke den gave, han ønskede sig.

Hans små søstre fik også tøjdyr, og det gjorde hans tre ældre søstre også. Men det fik ikke Liam

FOR STØRRE BØRN

til at føle sig bedre tilpas. Det var den værste jul nogensinde!

»Hvad er der galt?« spurgte hans storesøster Erin ham efter morgenmaden. »Du har været sur hele morgenen.«

»Jeg kan ikke rigtig lide min gave,« sagde han. »Det er bare en bamse, mor har lavet. Hvorfor gav hun mig ikke noget, jeg ville have?«

Erin smilede. »Kom med mig.«

Hun tog ham med ind på mors værelse og pegede på den gamle symaskine på bordet.

»Det er mors symaskine,« sagde han. »Og hvad så?«

»Hvad kan du ellers se?«

Liam rynkede panden. Han så synåle, farverig tråd og nogle foldede stykker stof. Han så også en pose med fyld, der var blødt og luftigt som en sky.

»Jeg ved, at du gerne ville have, at mor købte dig noget andet til jul,« sagde Erin. »Men vi har ikke penge til det. Jeg elsker den bamse, mor lavede til mig. Den viser, hvor meget hun elsker mig.«

»Hvad mener du?«

»Det tager tid at lave et tøjdyr. Det kræver tålmodighed. Mor har siddet ved det bord i timevis og lavet et stykke legetøj til os hver især. Hun sørgede

for, at vi alle fik en gave. Tror du ikke, at det betyder, at hun elsker os?«

Liam rørte ved det lilla stof, som mor havde brugt til at lave hans bamse. Måske havde Erin ret. En gave behøvede ikke at være smart for at være en god gave. I Primary havde Liam lært, at Jesus var den største gave, og Jesus blev født i en simpel stald.

Liam løb hen for at finde mor. Han gav hende et stort kram. »Tak for bamsen,« sagde han.

Han syntes ikke, at bamsen var så fjollet længere. Selv hvis der ikke havde været nogen gaver overhovedet, følte han sin families kærlighed. Og det gjorde det til en særlig jul. ●

Denne historie fandt sted i New Zealand.

